

Київ. Четвер, 13 вересня (сентября) 1907 р.

РАДА

газета політична, економична і літературна

ВИХОДИТЬ ЩО-ДНЯ, ОКРІМ ПОНЕДІЛКІВ

Рік другий.

Театр „СОЛОВЦОВ“.

Сезон 1907—1908

Дирекція І. Є. Дуран-Торцова.

Сьогодні, 13 і 14 септ., не буде. 15 М. Матерілік: „СЕСТРА ВЕАТРИСА“ і „КОЛОМБИНА“ п. 1 д. Корна, 16 ураній спект.—декія: пект. А. В. Богуміл, тема: „ТЕАТР І ЖИЗНЬ“ від Россії в конці XVII століття“. Сцен. ілюстратій: 1. Фон-Візін „НЕДОРОСЛЬ“ 2. Кримов: „УРОКЪ ДОЧКАМЪ“ 3. Капітіс: „ЯВЕДА“, увечері: „МОРАЛЬ ПАНИ ДУЛЬСКОЙ“, п. 3 д. 2) „КЛОУНЪ“, п. 1 д. Курпіна.

У день від 10 до 3 г. білети продаються на Хрестинку № 25, мат. „Бр. Коген“ (протягом 10 днів), а 6 г. веч. у театри.

Абонементи на перші вистави і на цілий сезон по згоді з касирою театра.

У повноваженням дирекції В. Н. Болховської.

Театр Т-ва Грамотності.

Т-во укр. арт. під. оруду Миколи Садовського.

У суботу, 15 септ., при участі Марії Занковецької, у перші раз виставлено буде: „Свреї“ п'еса у 4 діях ф. Чіркова, переклад Л. Пахаревського. Роль Мі. виконала М. Занковецька. Дівілі люде: М. Занковецька, П. Колесникова, М. Ковалевська, О. Полянська, Г. Березовський, М. Вильшицька, В. Верховицька, І. Загорський, І. Ковалевський, О. Корольчук, Л. Мартьянова, Ю. Милович, С. Панківський, О. Певний, Е. Тобілевич, М. Тихонович.

Білети продаються в касі театра з 12-го септ.; вранці від 10 до 2 г. дня; увечері від 5 до 8 г., а відень спектаклі до кінця вистави.

Початок вистав у 8 год. веч.

Відповідальний режисер М. Садовський.

Городський театр.

Дирекція С. В. Брикіна.

В суботу 15-го „КАРМІНЪ“. Д-ки Шмід, Правдіна, Колесникова, Платонова. Д-д. Мосій, Андреев, Цесевич.

Початок у 7½ год. веч.

У неділю, 16, два спект., вранці по загальнодрібн. цінам. „ДЕМОНЪ“, увечері по звичайним цінам. „ФАУСТЪ“ (вальзуарієвою ніччю). У понеділок, 17 3-ї спект. або. „ПІКОВА ДАМА“. 18-го „РІГОЛЕТО“ 19-го „РУСАЛКА“.

Готується до вистави в перший раз у Київі, „ЗАЗА“, опера Леопонвалло.

ШДРУЧНИКИ

учебники

ОСТАННІХ ВИДАНЬ ДЛЯ ВСІХ ШКОЛ.

У містах палітурках власної майстерні.

Продаються у книжних і музичних магазинах

Л. і В. Їззіковського

у Київі, Хрестинки, 29 і 35.

7-класова Комерчеська школа
С. М. КОНИСЬКОГО

зі всіми правами казенних середніх шкіл. В. Володимирська вул., 5. власн. дім

біля Десятинної церкви.

Приймаються хлопці і дівчата у молодш. і старш. приготуванн. I, II та III кл. з

23 augusta.

Канцелярія одчинена що-дня від 10 до 1 години дня.

15-13

Вийшов з друку том 78, кн. IV за 1907 р.

Записки

Наукового Товариства імені ШЕВЧЕНКА

наукова часопись, присвячена передусім українській історії, фільмології та етнографії під редакцією проф. Мих. Грушевського.

Зміст LXXXVIII тому.

1) Зміст тому. 2) Олександр Грушевський: По катаклизму 1708 року: розквартирання російських полків на Україні. 3) Іван Криницький: Львівська Русь в першій половині XVI віку. 4) Д-р Мирон Кордуба: Венеційське посольство до Хмельницького (1650 р.). 5) Д-р Іван Франко: Студії над українськими народними піснями. 6) Володимир Розов: Трилогія проф. А. Кримського. 7) MISCELLANEA: а) З життя старої школи, под. І. Свенцицький; б) Причини до характеристики літературної творчості Івана Головацького, под. І. Кревелевський; в) Богдан Бутінський, посмертна агадка, под. М. Грушевський. 8) Наукова хроніка. 9) Бібліографія в західно-європейських часописах за 1906 р. пол. Д-р Зенон Кубеля. 10) Оголошення. Купувати можна в кінотеатрі „Літературно-Науковий Вістник“ Київ, Прорізна 20, кв. 3.

Срічки по 2 карб. 50 коп., 3 карб., 4 карб., 5 карб., 6 карб., 8 карб., 10 карб., і дорожчі.

Смички по 40 коп., 50 коп., 75 коп., 1 карб., і дорожчі.

Гітари по 3 карб. 50 коп., 4 карб., 50 коп., 5 карб., 6 карб., 7 карб. 50 коп., 10 карб., і дорожчі.

Балалайки від 1 карб. 25 коп., і дорожчі.

Кларнети та флейти по 4 карб., 4 карб., 50 к., 5 карб., 6 карб. 50 к. і дорожчі.

Гармонії різного, італійського, строф. одморд. від 1 карб., двохрядні від 10 карб. трохи дешеві від 25 карб. і дорожчі.

І всікі інші музичні струменти та все, що до них потрібно, в головному де-

по музичним струментам і мот.

Г. І. ПНДРЖИШЕК, у Київі, Хрестинки,

№ 58.

Г. ч. 56—122

Михайло Грушевський.

Про старі часи на Україні.

Коротка, популярна історія України від най давніших часів до сього часу, з об разами і картою України; (176 сторін. і 41 образок).

— Ціна 20 копійок.

Продається у всіх українських книгарнях.

Головна Контрора газ. „РАДА“ просить передплатників, які звертаються до контори за зміною адреси, або з якими іншими справками, обовязково подавати точно стару адресу, на яку висилается газета.

Ціна газети

РАДА

з доставкою і пересилкою з 1-го септемврія до кінця року 2 карб. 50 коп. З границю 3 карб. 50 коп.

Ціна окремого № 4 коп.

№ 207.

Адреса редакції і головної контори:
у Київі, Велика Підвальна вул. д. 6.
біля Золотих воріт.

Телефон 1458.

Умови передплати на рік 1907:

З приставкою і пересилкою: на рік 6 карб., на півроку 3 карб., 25 коп., за 3 міс. 1 карб. 75 коп., на 1 хіс. 65 к., окрем. № 4 карб.

За границю: на рік 11 карб., на півроку 5 карб. 50 к., на 3 міс. 2 карб. 75 коп., на 1 міс. 1 карб.

Передплата приймається тільки з 1-го числа кожного місяця.

За зміну адреси 30 коп.

Авторі, рукописів повинні подавати свій прізвище і адресу. Редакція може скорочувати і змінювати статті; більші статті, до друку неподільні, переховуються в редакції 3 місяці і використовуються автором їх контом, а дрібні замітки її дописи сразу видаються.

Рукописи, на яких не зазначені умови друку, вважаються безплатними.

Умови друкування оповісток:

За рядок попереду тексту, або за його місце платиться: за перший раз 40 коп., за другий 20 коп.

За рядок після тексту: за перший раз 20 коп., за другий — 10 коп. Хто шукає заробітку, платить за оповістку в 3 рядки 10 коп. за раз.

Марія Олександровна Марківич (Марко-Бовчок).

† 30 ліття 1907 року.

кої єпархії є все ж таки свободо-любівна течія, про яку повинна бізнати і місцева чорна сотня вже хоч би доносів Савенка. Окрім того проти спілки з чорносотенцями духовенство має інші поважні мотиви.

Нам пригадуються слова старого священика Менцица на пастиському зборі, що оце недавно відбулося в Київі. Селяни обурюються проти священиків за те, що вони агітують на користь чорної сотні і священикам застається або не слухатися начальства, або викликати до себе ворожечу серед своїх парафіян.

Можна наперед сказати, що після того, коли парафіяне довідається, що їх батьків зрадили народом інтереси, відносини між духовенством та парафіянами ще погіршаться.

Безперечно, що й це міркування матиме для духовних повноважних не послідовне зваження.

Але вона цього не зробила. Принаймі повідомлення про те, що його позбавлено виборчих прав, д. Ю. Г. одержав тільки 8 січня, а офіційна була ж з це постановкою помічено 14 липня. Очевидно, що 22 дні держали булижку в канцелярії навмисне. Ти скарги ж на постанову комісії дається всього тільки три дні строку. Тепер нехай д. Ю. Г. допомінеть своїх прав, коли то що почастить йому добитися правди, а тим часом все таки одним із видатників поступових кандидатів буде мене.

Очевидно, що у виборчій боротьбі супротивники поступових партій не гребуть ніякими заходами, аби тільки досить бажаної мети.

А. Б.

Шароки народні маси в Росії отримано виросли за останні часи і стали політично свідомі*. „Ідея демократизму широкою хвилею захопила найглухіші заутки держави і побудувалим кроками веде російські народи до світової будущості...“

Такі оптимістичні погляди на сучасний стан річей раз-раз доводилося зустрічати ще зовсім недавно по часописах поступового напрямку, особливо по тих часописах, що нахиляються до якоїсь певної партійної доктрини. Тільки останніми часами часописи почали потроху озиратися навколо себе, скинули з очей оптимістичну полулу, і, придивившися більш уважно до фактів, стала приходити до висновку, що вони бачили дозі життя, не таким, яким їм хотілося, щоб воно було скопіше...

Коли спрощіше не станемо закривати очі на дійсність, коли глянемо просто в реальному житті, то побачимо, що нещастя оточає страшніше ще темнота неутів, що культурної роботи у нас навіть по величезних центрах-городах така прирва, якій не видно дна.

Що не так, що реальне життя промовляє зовсім не на користь оптимістів, показує що бути їх той сумний факт, який констатує д. Н. Твайн у „Кіевскомъ Курьерѣ“.

„Ми маємо змогу, каже автор, уважно спостерігати життя великого числа мешканців однієї з київських околиць. Це — Шекавицька гора за Житієм базаром з вулицями Олегівською, Чорним яром, Лук'янівською та іншими провулками. Гора ця дуже густо заселена дрібними крамаручками, що торгаються за базарі, ремесниками та подінниками (торговцями боярами)...“

Не вважаючи на те, що більшість тут грамотних, друковані слово «люд» сліве не доходить. Б будник (наприклад Павлов, Чорноморів та ін.), по яким по 35—60 кварт., а тим часом тут не передплачуються під од-

Київ, 13 вересня 1907 р.

Суд негайний, справедливий і милостивий... Цей

принцип, покладений в основу

нашого судового кодексу 1864 ро

ку, частенько пригадується останні

ми часами. Не через те, що його

загальне його вживання звертає на

себе увагу, а через те, що його

запровадовано, поховано в майже

забутті, хто, здавалося, б, повин

вої газети, тут оиріт шкільних підручників для дітей, календаря та молитовника не побачити й шматка друкованого паперу... Не говоримо вже про жіночтво, але серед чоловіків часто можна зустріти людину, що не чула про Думу Державну... Засновник тут має значення таке, як і бомбоніцьк, соціал-демократ, або член професіональної спілки. Відсоток свідомих тут ані як не вище 2-3, а безпосередній участь у політичному життю бере й того менше. Стихійне жидожерство так розсієлося серед більшості цекавницьких мешканців, що євреї відвітують, там селиться.

Читаючи отакі звістки про „зріст широких мас народів“, мимоволі пригадуєш короткозорість ц. к. партії ес-ер, який у своєму агатаційному листку за бойкот виборів до Думи каже, що Дума вже неогрібна, бо „всі тепер уже все“ знають...»

* Цілім рядом святкуванні одзначили Болгарія тридцятиннітній ювілей своєї конституції.

А в нас?—таке питання ставить в центральному „Слові“ д. Гр. Градовський.

Перша ж телеграма про болгарські поїздки, яку передала ваше офіційне агентство, проголосувала: „Генерал Паренсов сказав прокому од імені своїх товаришів і висловив почуття радості, що бачить країну, за котру ми колись билися; висловив він і захоплення тим поступом, який відбувся серед болгарів за 30 років“.

Неже ж ці добри почуття та захоплення поступом, що відбувся за тих саме 30 років, коли Росію тягли назад до мертвого кінця ладу,—неважко не очистити глиняного поїздка поліційного участку, в котрому й досі животів розкладається сама Росія“.

Через віщо ж в нас, дома, не промовляють наші генерали тією розумною, людською, просвіченовою мовою, якою забалакали вони в Варні та Софії.

Щож, річ дуже проста. Звичайно, їх наші генерали нічого проти „конституції“ взагалі не мають, аби тільки їх самих не чіпали.

Соромно, шкідливо позбавляти російський народ та тисячолітнє державу того добра, яке іменем Росії роздавалось на початку минулого століття всій Європі, Польщі, Фінляндії. Доводиться черговий раз сорому та обурюватись на саму думку, що й тепер Росія не має тих діл, котрі вона сама ж подарувала Болгарії“.

* * * „Не назначене на мапі каміння“—так визначає епоху д. Е. Трубецької в „Московському Еженільнику“.

„Назначені на мапі камінem“—явила-ся Йонія.

Коли скінчилася нещасливі апонські війни, виявилось, що найменше ми знаємо мапу наших внутрішніх вододілів. Кавказ, Фінляндія, Польща, російське селянство, російська інтелігенція, сама Росія—все малювалася в офіційній географії, як бліблоні фарбрери, якими можна сподівано та видимо пінти, в дійсності явлюється майже всюди „незначені на мапі каміння“. Державний корабель леже на

було розбито на трісці.

Хто винний і хто повинен відповісти?

На питання про „відповідальність“, тепер дають відповідь просто та коротко. Того, що питається, проголошує на самі перед в офіційній „Росії“ державним зрадником, а потім тягнуть по 129 статі

за бунтництво“.

* * * На думку „Речі“ незвичайний наплив учнів до університету пояснюється тим, що вони розуміють незвичайно велику вагу знання особливо для сучасного моменту. Газета оптимістично дивиться на сучасне становище університетів.

Читаючи отакі звістки про „зріст широких мас народів“, мимоволі пригадуєш короткозорість ц. к. партії ес-ер, який у своєму агатаційному листку за бойкот виборів до Думи каже, що Дума вже неогрібна, бо „всі тепер уже

всі“ знають...»

* Цілім рядом святкуванні одзначили Болгарія тридцятиннітній ювілей своєї конституції.

А в нас?—таке питання ставить в центральному „Слові“ д. Гр. Градовський.

Перша ж телеграма про болгарські поїздки, яку передала ваше офіційне агентство, проголосувала: „Генерал Паренсов сказав прокому од імені своїх товаришів і висловив почуття радості, що бачить країну, за котру ми колись билися; висловив він і захоплення тим поступом, який відбувся серед болгарів за 30 років“.

Неже ж ці добри почуття та захоплення поступом, що відбувся за тих саме 30 років, коли Росію тягли назад до мертвого кінця ладу,—неважко не очистити глиняного поїздка поліційного участку, в котрому й досі животів розкладається сама Росія“.

Через віщо ж в нас, дома, не промовляють наші генерали тією розумною, людською, просвіченовою мовою, якою забалакали вони в Варні та Софії.

Щож, річ дуже проста. Звичайно, їх наші генерали нічого проти „конституції“ взагалі не мають, аби тільки їх самих не чіпали.

Соромно, шкідливо позбавляти російський народ та тисячолітнє державу того добра, яке іменем Росії роздавалось на початку минулого століття всій Європі, Польщі, Фінляндії. Доводиться черговий раз сорому та обурюватись на саму думку, що й тепер Росія не має тих діл, котрі вона сама ж подарувала Болгарії“.

* * * „Не назначене на мапі каміння“—так визначає епоху д. Е. Трубецької в „Московському Еженільнику“.

„Назначені на мапі камінem“—явила-ся Йонія.

Коли скінчилася нещасливі апонські війни, виявилось, що найменше ми знаємо мапу наших внутрішніх вододілів. Кавказ, Фінляндія, Польща, російське селянство, російська інтелігенція, сама Росія—все малювалася в офіційній географії, як бліблоні фарбрери, якими можна сподівано та видимо пінти, в дійсності явлюється майже всюди „незначені на мапі каміння“. Державний корабель леже на

було розбито на трісці.

Репресії за політичні справи. У „Товарищі“ подано приближну статистику російських судових кар за політичні справи в августи місяці 1907 року. Одні до 31 augusta до смертної карти присуджено

107 чол.

Покарано на смерть 62.

Смертну кару змішено; на вічну каторгу 6-м чоловікам, на строчну—19 (для всіх разом на 368 літ), на тюрему—1

накинутого штрафа на 35 часописів, на всіх разом 26,400 карб. Штрафи розподіляються по окремих городах ось яким способом:

Рига 5 резектів щотрех на 6,000 карб.

Москва 7 — 5,750 "

Петрбург 3 — 4,000 "

Ярослав 2 — 1,500 "

Одеса 2 — 1,000 "

Миколаїв 1 — 1,000 "

Елісавет 2 — 800 "

Саратів 2 — 700 "

Тула 2 — 550 "

Ревель 1 — 500 "

Ків 3 — 500 "

Новгород 1 — 500 "

Астрахань 1 — 400 "

Баку 1 — 100 "

Н.-Новгород 1 — 100 "

Варшава 1 — 100 "

Окрім цього у Фінляндії накинутого штрафа на 6 редакторів соціалістичних часописів 1280 марок та присуджено до 5 місяців та 10 літ тюрем.

І колишнім членам Державної Думи довелось знати лиха в цьому місяці.

Синод затвердив присуд війської консисторії, яка постановила позбавити священицького сана члена другої Думи Тихвінського. Петербурзька консисторія позбавила сана священика Колокольникова (члена другої Думи). З наказу департамента чужих вір колишнього департаменту через політичні репресії.

— Репресії за політичні справи. У „Товарищі“ подано приближну статистику російських судових кар за політичні

справи в августи місяці 1907 року. Одні

до 31 augusta до смертної карти присуджено

107 чол.

Покарано на смерть 62.

Смертну кару змішено; на вічну каторгу 6-м чоловікам, на строчну—19 (для всіх разом на 368 літ), на тюрему—1

накинутого штрафа на 35 часописів, на всіх разом 26,400 карб. Штрафи розподіляються по окремих городах ось яким способом:

Рига 5 резектів щотрех на 6,000 карб.

Москва 7 — 5,750 "

Петрбург 3 — 4,000 "

Ярослав 2 — 1,500 "

Одеса 2 — 1,000 "

Миколаїв 1 — 1,000 "

Елісавет 2 — 800 "

Саратів 2 — 700 "

Тула 2 — 550 "

Ревель 1 — 500 "

Ків 3 — 500 "

Н.-Новгород 1 — 100 "

Варшава 1 — 100 "

Окрім цього у Фінляндії накинутого

штрафа на 6 редакторів соціалістич-

ких часописів 1280 марок та присуджено

до 5 місяців та 10 літ тюрем.

І колишнім членам Державної Думи

довелось знати лиха в цьому місяці.

Синод затвердив присуд війської консисторії, яка постановила позбавити священицького сана члена другої Думи Тихвінського. Петербурзька консисторія позбавила сана священика Колокольникова (члена другої Думи). З наказу департамента чужих вір колишнього департаменту через політичні репресії.

— Репресії за політичні справи. У „Товарищі“ подано приближну статистику російських судових кар за політичні

справи в августи місяці 1907 року. Одні

до 31 augusta до смертної карти присуджено

107 чол.

Покарано на смерть 62.

Смертну кару змішено; на вічну каторгу 6-м чоловікам, на строчну—19 (для всіх разом на 368 літ), на тюрему—1

накинутого штрафа на 35 часописів, на всіх разом 26,400 карб. Штрафи розподіляються по окремих городах ось яким способом:

Рига 5 резектів щотрех на 6,000 карб.

Москва 7 — 5,750 "

Петрбург 3 — 4,000 "

Ярослав 2 — 1,500 "

Одеса 2 — 1,000 "

Миколаїв 1 — 1,000 "

Елісавет 2 — 800 "

Саратів 2 — 700 "

Тула 2 — 550 "

Ревель 1 — 500 "

Ків 3 — 500 "

ромайдан. Вони повинні голосно заговорити про відновлення нашої школи.

Г. Т.

З життя партій.

Цими днями одбувся перший з'їзд єврейської соц.-дем. партії "Політей Ціон". На з'їзді було 25 делегатів. Міркували про організаційні справи, бо партія переважає тепер кризис. Партії бракую інтелігентних сил. Грошове становище партії так само не аби-яке добре. З'їзд ухвалив не братись діяльно до виборів.

(Рус.)

"Русь" повідомляє, вібі ті трудовики, які поверталися з сіл, кажуть, що на селах панує тепер бажання організовуватись. Це бажання в селах виникає з потреби поліпшити своє становище. Сеніане цікавляться не тільки політичними, але й економічними питаннями. Все оце рушення простежує до організації кредитово-товариств, потребительських артілів, господарських товариств. Найкраще стоять справа з кредитовими товариствами в рязанському губ. У цій таки губернії селяни вигадали і заводять у себе особливі потребительські артілі всіх виробів. У тверській губ. шириться добре кредитове товариство.

ПО УКРАЇНІ.

У Київі. Штраф на газету. З постанови п. начальника краю од 7 січня було отштрафовано на 500 карб. газету "Кіев. Мисль" за порушення обов'язкової постанови од 4-го лютого цього року, що на думку адміністрації, було зроблено одною з статей в цій газеті дія Хоміка Брута.

— Початок наук в жіночій гімназії Левіансько-Карницької на лікарсько-педагогічних жіночих курсах "Мати і Дитя". В пятницю, 14-го січня, в 1-ї год. відень, одбудеться одкриття нової середньої школи Левіансько-Карницької. Вранці того ж дня відбудеться молебінь перед початком науки. 15-го січня, ввечері, там же само роспочнуться лекції на 1-му й 3-му семестрах вищих лікарсько-педагогічних курсів прив.-доц. А. Карницького. Просимо слухачок прибути на курс (Володимирська, 42), в 5 год. вечера.

— Адміністративна кара. Видано наказ посаддів "въ адміністративномъ порядкѣ" під арешт од одного до трох місяців 24 січня з Київщини, 6 з Підділія й 2 з Волині—за порушення норм обов'язкової постанови п. начальника краю од 24-го лютого р. 1906 (на аграрному грунті).

— Переведено в тюрму. З тих десяти днів, що після дніми були арештовані на Трухановому острові, восьмох уже 11-го січня з участка перевезено в лук'янівську тюрму.

— Судова палата, 11-го січня, під

проводом П. Каменцова, розглянула справу жандарського унтер-офіцера Петра Андрющука й городових старо-кіївського участка Микити Холодова, Сергія Феськового й Михайла Менжинського, яких обвинувачували в тому, що вони допомогли утікти вночі проти 3-го augusta р. 1906 з під арештом при старо-кіївському участку Міколаєву, що сидів за зроблену експопропріацію в артилерії півд.-захід. 9-го лютого того року 1906 у Київі. Суд признав Андрющука й Холодова винними й приговорив їх до катери на 6 літ кожного, а Менжинського й Феськова виправдав.

(Од. власн. кор.)

= Вибух бомби. 11 січня в 3 г. 15 хв. для невідомий парубчик кинув бомбу в крамницю чобіт, по Прорізій вулиці № 19. Счинився вибух, крамницю знищено цілком і трохи чоловіків поранено. Місце вибуху оточено поліцією; прибули прокурор, поліціймайстер та начальник охоронного відділу. Злочинець утік.

= З Низини. Серед "союзників". В Черкасах в "союзі руського народу" щось діється пепе: голова "союзу" і перший оратор, священник Рознаватовський, звіниться прийти на ділі участь в агітації до виборів у Державну Думу.

(Од. власн. кор.)

= З Волині. Варварство. В Житомірі один чоловік, Любчинський, що завждиносив звичайно при собі всі свої гарні, 8-го січня пішов до Петрова ловити хорів. Захоплені своєю працею, він не помітив, як до його підірвалося три якісь чоловіки, які однією в його всіх гарні, а самого потім кицюди в воду. Діякуючи тому, що Любчинський умів плувати, він пластило доставився собі до берега. Та разинаки не лишили його там у сучасні, а взяли-знов—зовсім неприміщеного, й привезли за чуба до виборів. Отут-то як через кілька годин після цього нелюдського катування й будо-дно знайдено Любчинського і потім одвезено в лікарню.

(Од. Кіюв.)

= З Поділля. Пожежі. У с. Островиці, вінницького повіту, в поміщиці Панковського стояло на підлі півтори фури три річної соломи, нікуди нездатної, хіба що на гній. Оце цими днями п'яний острожецький селянин, Марко Бондарчук, забравши під панську солому, закинув цигарку й десь добре задрімав, зараз, бо скіпився тільки тоді, як коло п'яного запалахотіла та солома... Злякавшись, він кинувся втікати, та пасіць об'їздили зловили і звізали його. План опікував солому аж у 80 карб. Марка сасадять у тюрму за те, що після він зуміє підіти панську солому.

Вночі проти 6-го січня підпалено хілів в орендарі в м-ку Піків, того ж вінницького повіту, Ольшевського. Згорів за два дні і другий здоровий будинок. Скотина зосталась ціла, бо—на шастя—була той ніч в оборі. Орендар видимо й сподівався підійти і тримав таких сторожів, щоб стерегли його, проте недостерегли.

Зараз же на другу ніч у с. Жигаліві спалено в того самого Ольшевського дві

скірти соломи.

В с. Рогинці цими днями спалено панську воловню. Скотину вигнали до фольварку, що за кілька верстовід села. Згоріло в воловні 34000 пул. дров. Щоб часом не зайнілася була гуральня, що стояла тут же побіч, високур найзвільнив шів карб. селян і вони без перестану все поливали росличну блаху та стіни будівлі водою. Хто підітал панську воловню—тільки підозрюють, але чиати бояться.

В с. Журавні так само цими днями в невідомої причини сталася пожежа, вигоріло 9 селянських дворів.

(Од. власн. кор.)

= Крадіж хліба. У поссесора в с. Рогинці десь не стало з поля аж кілька 40 вівса. О'біядники не помогли відчого, бо лишили помсти своїх односельців.

= З Полтавщини. Газета "Южное Слово" в Кременчуці з 7 січня виходить в розмірі пів-аркешем, місточку телеграм, хропкій й передрук.

(Пол. Гол.).

= З Харківщини. "Експопропріація" в друкарні. 8-го січня, вночі, в Харкові в друкарні М. Дрейшупла (Рубін, 23) не відомо хто украв з каси 737 карб. На передній тільки дія Дрейшупла росла під час арабівами і відійшли від каси, які відійшли від каси та залізни каси. Злодії розбили касу й рослиди геть скріпки по конторі з неї векселі та всяки документи, а готові гроши всі забрали.

= З Харківщини. Виставка. 1-го ж квітня в Одесі, в музеї Товариства штукі (Софіївська, 5), відкриється XVIII чергова виставка картин товариства південноросійських художників. Твори приймаються до 22-го січня.

(Юж. Кр.).

По вищих школах.

З університету. Крім 43 чоловік євреїв, прийнятих до університету, 10 вересня зачислено ще 23 чоловік і 11 вересня ще 6 б'ягутрівів кілької округи в межах відсоткової норми. Є чутка, що євреї місцевої округи приймуть їх, а за тих, що покинули по інших округах, рада професорів ухвалила прохати міністерство народного просвіти, щоб було дозволено прияти до університету призначити та мають в атестаті середній бал чотирі та пів.

— Курсові старости поки що іструментальні під-алі, але рада старостів ні в якому разі

не може бути відмінною, як легальна інституція, бо це вже буде представницький орган, що висловлюватиме думки та інтереси студента, а цього по думці професорської ради, не повинно бути. Також не будуть дозволені інші органи як напр. фінансові комісії.

Взагалі як видно, професорська рада зважатиме на студентів як на окремих одиудувачів університету і прикладе всі сили, щоб підтримати вищі викладачів.

— Проф. Катков, що помінявся кафедрою з проф. Мілковим, який минулого року читав історію римського права, а тепер читає систему римського права, починає свої лекції 13 вересня.

— Проф. Покровський курс греческої історії

для студентів—філологів викладатиме з 18 вересня, а практичні заняття по гречеській епіграфії почнуться з 17 вересня.

— Як відомо, кафедри політичної економії і статистики після того, як іх залишив у р. 1905 проф. Железнов, були вільні. Минулого року прив.-доц. К. Воблий заступив був кафедру політичної економії, але тепер ця кафедра перейшла прив.-доц. А. Білімовичу.

В підгірії. Загально-студентська збірка. 11-го січня гурт студентів-політологів виклопав ун. діректора Інститута дозвіл скликати 13-го цього січня загально-студентську збірку.

До виборів у третю Думу.

— Катеринослав. 8 і 9 січня вибори одбулися вибори уповноважених од робітників головних залізничних майстерень.

З числа 1811 робітників, які мають право брати участь у виборах, з'явилось тільки 616, які й вибрали 2-х уповноважених: обидва ліві, одні крестьянини 34 рок.

(Од. власн. кор.).

За кордоном.

Партейtag німецької соціал-демократії в Есені.

(Далі *).

— Засідання 17 (4) січня одріється звідомленням делегата Зідекума про діяльність парламентської фракції. Оратр відзначає, що фракція цього парламентського сезону працювала при дуже ліхих обставинах, а менша кількість послів, яких с. д. провела під час останніх виборів до рейхстагу, теж шкодливо вплинула на діяльність фракції. Головна праця одбувалася в парламентських комісіях, а то соц.-дем. фракція має таємниці в комісіях тільки половина колишніх голосів, то зрозуміло, що її відмінно змінився.

— З Хорсонщини. Виставка. 1-го квітня в Одесі, в музеї Товариства штукі (Софіївська, 5), відкриється XVIII чергова виставка картин товариства південноросійських художників.

— З ортодоксії. "Фолксзейтінг" відомий промовляє: доктор Ленч з лейпцигського "Фолксзейтінга", Ледебур, Штагенгейн, Лібкнехт. Вони гостро критикували Носке.

— Носке гадає, що в своїй лейпцигській промові він нічого не сказав такого, що досі було нічого, але вибравши 616, які й вибрали 2-х уповноважених: обидва ліві, один крестьянин 34 рок.

(Од. власн. кор.).

— Насильство, яким колись в одній своїй промові поглянувся на батьківщину. Як що такий погляд суперечить принципам партії—каже Носке, то сама ж партійна преса мусіла виступити тоді проти Бебеля. Через що ж вона тоді мовчала, а тепер, коли ці самі слова виголосив, вона синіла лемент?

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів—каже Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяємо наших товаришів, а не Германію.

— Насильство, яким колись відповідали на батьківщину, — відповідає Носке, — то це буде ознакою того, що ми поділяє

